

Sygn. akt *IV U 1419/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Pokrzywa

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku **P. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę socjalną

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25.06.2019 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 25.06.2019r., znak: (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy P. S. renty socjalnej poczynając od dnia 01.07.2019r. na trwale.-

Sygn. akt IV U 1419/19

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 18 grudnia 2019 r.

Decyzją z dnia 25 czerwca 2019 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy P. S. prawa do renty socjalnej na dalszy okres tj. od 17 czerwca 2019 r. Powołując się w uzasadnieniu decyzji na treść art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej, organ rentowy wskazał, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 17 czerwca 2019 r. wnioskodawca nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, w związku z czym prawo do renty socjalnej mu nie przysługuje.

P. S. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wnosił o jej zmianę przez przyznanie prawa do renty socjalnej. Zarzucił błędną ocenę stanu jego zdrowia podkreślając, iż w stosunku do poprzednio przeprowadzonego badania przez orzeczników ZUS nie uległ on poprawie. Wskazywał, że problemy zdrowotne ma praktycznie od urodzenia. Choroby na jakie cierpi czynią go niezdolnym do podjęcia i wykonywania pracy.

W odpowiedzi (...) Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania renty socjalnej, gdyż nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawca P. S. urodził się w dniu (...) Posiada wykształcenie zawodowe – cukiernik i średnie – ukończył liceum zaoczne.

Od 2011 r. okresowo uprawniony był do renty socjalnej, ostatnio do 30 czerwca 2019 r. Schorzeniami stanowiącymi podstawę ustalenia całkowitej niezdolności w/w do pracy były organiczne zaburzenia nastroju, organiczne zaburzenia osobowości, stan po wszczepieniu zastawki komorowo – otrzewnowej z powodu pozapalnego wodogłowia wewnętrznego w 2001 r., pozapalna somatotropinowa niedoczynność przysadki (po leczeniu hormonem wzrostu), niedoczynność tarczycy w leczeniu substytucyjnym.

W dniu 11 kwietnia 2019 r. P. S. wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie renty socjalnej na dalszy okres. W toku postępowania orzeczniczego przed ZUS, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 17 czerwca 2019 r. uznała, że wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy w dniu 25 czerwca 2019r. zaskarżonej decyzji.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia czy ze względu na stan zdrowia wnioskodawca jest nadal tj. po dniu 30 czerwca 2019 r. całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, bądź w trakcie nauki w szkole przed ukończeniem 25 roku życia, a w razie pozytywnej odpowiedzi, na jaki okres, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii, neurologii i endokrynologii. Biegli z zakresu neurologii i endokrynologii zgodnie zaopiniowali, że schorzenia na jakie się leczy wnioskodawca - z zakresu ich specjalizacji - ze względu na charakter i stopień zaawansowania, po uwzględnieniu wieku i wywiadu zawodowego nie upośledzają sprawności ustroju w stopniu powodujących całkowitą niezdolność do pracy.

Biegły psychiatra w oparciu o dane z akta sprawy , dane z dokumentacji lekarskiej , wywiad oraz wyniki aktualnie przeprowadzonego badania psychiatrycznego stwierdził, że badany P. S. cierpi na : organiczne zaburzenia nastroju u osoby z intelektem niższy niż przeciętny, wadę wymowy, wodogłowie wewnętrzne, niedoczynność somatotropinową przysadki mózgowej. Choruje od wielu lat. Nigdy nie pracował. W aktualnym stanie psychicznym pozostaje w nastroju obniżonym , w powierzchownym kontakcie słownym , ujawnia wadę wymowy. Jego zasób słów, pojęć i zwrotów jest ubogi, ma obniżone funkcje uwagi i pamięci, intelekt niższy niż przeciętny. Ukończył Szkołę Specjalną. Afekt na błady. Ujawnia niepokój. Zgłasza skargi na lęk przed wyjściem z domu, obawia się, że się przewróci. W sierpniu 2019r. uderzył się w głowę, bolała go głowa, nie mógł oddychać, był w szpitalu. Całość dostępnego materiału pozwoliły biegłemu stwierdzić , że odwołujący się P. S. jest całkowicie niezdolny do pracy. Utracił zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy przed ukończeniem 18 roku życia. Jest całkowicie niezdolny do pracy nadal po 30.06.2019r. –trwale. Nie rokuje poprawy.

Zarzuty do opinii biegłego z zakresu psychiatrii wniósł ZUS w piśmie z dnia 27.11.2019r. ZUS wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy. Sąd nie uwzględnił tego wniosku, albowiem sprawa została dostatecznie wyjaśniona.

Sąd podzielił wnioski opinii biegłych powołanych w sprawie. Złożone do akt sprawy opinie z zakresu schorzeń rozpoznawanych u wnioskodawcy zostały sporządzone w sposób kompletny, uwzględniający całość materiału dowodowego, a w szczególności dokumentację medyczną oraz wyniki bezpośredniego badania, zaś ich stanowiska są jednoznaczne oraz zawierają wyczerpujące i rzeczowe uzasadnienie. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować ich prawidłowość i zasadność.

Sąd nie podzielił zarzutów organu rentowego odnośnie opinii biegłego specjalisty z zakresu chorób psychicznych odnośnie ustalenia stopnia niezdolności do pracy P. S..

Sąd dał wiarę również dowodom z dokumentów zawartym w aktach organu rentowego, których autentyczność i treść nie budziły wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1340) prawo do renty socjalnej przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało

1) przed ukończeniem 18 roku życia;

2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;

3) w trakcie kształcenia w szkole doktorskiej, studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje: renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała lub renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Zgodnie z brzmieniem art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Natomiast zgodnie z art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Materiał zgromadzony w sprawie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, iż P. S. po dniu 30 czerwca 2019 r. jest nadal całkowicie niezdolny do pracy na trwale, a tym samym, że spełnia ustawowe warunki określone przepisem art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej do przyznania świadczenia, o które się ubiega.

Na podstawie opinii biegłego z zakresu psychiatrii Sąd ustalił, że prezentowane przez wnioskodawcę schorzenia i dolegliwości powodują jego całkowitą niezdolność do pracy. Ustalono też, że niezdolność wnioskodawcy jest trwała.

Dlatego też Sąd Okręgowy, zgodnie z dyspozycją art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną w sprawie decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty socjalnej poczynając od dnia 1 lipca 2019 r. na trwale.